

Кажу да су једанпут у некој емисији Рамбу Амадеусу поставили стандардно глупо водитељско питање: "Где налазите инспирацију за свој рад?", а он им је одговорио: "На Кванташкој пијаци".

Али, ајд' да се кладимо да има једна особа међу нама која инспирацију за свој рад изистински налази на Кванташкој пијаци, институцији где вам у пола тоне свежег парадајза увале и 250 кила трулог. А ви останете убеђени да сте одлично прошли.

Елем, да вас је неко до јуче питао, на пример у "Слагалици": ког дана и које године су почеле тешке реформе у Србији, не бисте имали појма. Не сећате се почетка ни лаких реформи, ни полутешких реформи, а камоли тешких.

Чак ни у рубрикама "догодило се на данашњи дан" нема тог историјског податка који смо сазнали јуче око 10 часова: да је 29. јул национални празник, Дан тешких реформи.

У тим рубрикама до сада је писало једино да је 29. јула 1983. године умро Буњуел, шпански режисер познат по надреалистичким остварењима.

Тако да јучерашња годишњица тешких реформи у Србији вероватно има неке везе са Буњуелом, јербо и тешке реформе спадају у сам врх надреалистичких остварења.

У Србији је Буњуел најпознатији из филма "Национална класа", где Берчек игра младића кога комисија обори кад год дође на пријемни испит за филмску режију, јер им он увек одговори да је Буњуел плагијатор, компилатор, да је директно крао од Ејзенштајна, да је кривац за кризу авангарде, итд.

Онда следеће године опет дође на пријемни, кад комисија опет: "Пуф, Буњуел". И он опет исто. Тако да га по ходницима факултета поздрављају са: "Где си, Буњуел!"

Е сад, 29. јул мора да је изабран за национални празник тешких реформи пошто, ваљда, и премијера Вучића по ходницима поздрављају са: "Где си, Буњуел!"

Не зато што је Буњуел био плагијатор & компилатор & директан кривац за кризу авангарде, мада и томе треба размислити, већ зато што се и ми осећамо ко онај несуђени студент режије, који кад год дође на пријемни: пуф, Буњуел! Само што се нама то догађа док гледамо телевизију.

Тако и јуче у 10 сати. Вртиш канале, кад оно: пуф, Буњуел!

Тема јубиларне 215. конференције за штампу у овој години била је: годишњица тешких реформи, иако вам је субјективан осећај да тешке реформе трају бар три године. Ту схватите ширину надреализма као уметничког правца, јер реално тешке реформе трају три године, а надреално трају тек годину дана.

